

Chansson ai comensada

Tinc cançó començada

I

Chansson ai comensada
que sera loing cantada
en est son vieil antic
que fetz n'Ot de Moncada
anz que peira pausada
fos el clochier de Vic.

II

E per tal l'ai moguda
que guerra m'es creguda
de Mon Sogr'ab front pic,
et er per loing saubuda,
q'ieu non tem gab ni bruda
de nuill mon enemic.

III

Ja Dieus noca·m don Poilla
ni·l fort castell d'Anoilla,
ni·l palaitz d'Ostalric,
s'anz que chant la granoilla
no·il trac vieich e la coilla
del bisbaz fals mendic.

IV

Per Dieu, be·m tenc per rosa
si l'anel e la crosa,
pois es mon enemic,
no·il tuoill abde sa bosa,
don tantz conz enterrosa,
ab un palm de l'espig.

V

Tota nostra lei torba
est bisbatz nas de corba
ab son malvatz prezic;
tant fort fot et encorba,
so·m dis Girautz de Jorba,
Bernarda mieichpartic.

VI

Morta fora si·l metge
non fos que venc d'Usetge,
qe·l menjan li cosic;
tal colp li det sotz petge,
c'a pauc no·il parec fetge,
que caubra·i un bertic.

Berguedà, Guillem de. *Les poesies del trobador Guillem de Berguedà*. Per Martí de Riquer. Quaderns Crema 1996 Pàg. 140